

*в.ч. 2416/12-III
в.ч. 29 12.2014*Суб'єкт
конституційного
звернення:**ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «ПІРЕУС БАНК МКБ»**
вул. Іллінська, 8, м. Київ, 04070
ЄДРПОУ 20034231, тел. 044 495 88 88
LD_enforcement@piraeusbank.uaПредставник за
довіреністю:**Антонова Ірина Вікторівна****КОНСТИТУЦІЙНЕ ЗВЕРНЕННЯ
щодо офіційного тлумачення****Глави 18 «Визначення та обчислення строків», ст.251, ч. 1, ч. 2 ст. 252, другого речення ч. 4 ст. 559
Цивільного кодексу України**

ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «ПІРЕУС БАНК МКБ» (далі – Банк) звертається щодо офіційного тлумачення ч. 1, ч. 2 ст. 252, другого речення ч. 4 ст. 559 Цивільного кодексу України (далі – ЦК України), у зв'язку з їх неоднозначним застосуванням судами України цивільної та господарської юрисдикції, що призвело до порушення конституційного права Банку на судовий захист, права на стягнення кредитної заборгованості з поручителів в солідарному порядку, що закріплене в частинах 1, 5 ст. 55 Конституції України, п. 5 ч.1 ст.3, ст. 15, ч.1 ст.16, ст. 509, ст. 553, ст. 554, ст. 543 ЦК України.

**ОБГРУНТУВАННЯ НЕОБХІДНОСТІ ОФІЦІЙНОГО ТЛУМАЧЕННЯ, НЕОДНОЗНАЧНІСТЬ
ЗАСТОСУВАННЯ.**

I. Рішенням районного суду області від р. по справі № залишеним без змін ухвалою Апеляційного суду області від р. та ухвалою Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ (далі - ВССУ) від р. у задоволенні позову Банку до про стягнення з поручителя заборгованості за кредитним договором відмовлено у повному обсязі з наступних підстав:

- умова п. 3.1. договору поруки про те, що цей договір діє до остаточного виконання сторонами прийнятих на себе зобов'язань за кредитним договором не є установленням строку дії поруки відповідно до ст. 252 ЦК України, згідно якої строк визначається роками, місяцями, тижнями, днями або годинами, а термін визначається календарною датою або вказівкою на подію, яка має неминуче настати;

- Банк не пред'явив позов в суд до Поручителя на протязі шести місяців після закінчення строку дії кредитного договору відповідно до ч. 4 ст. 559 ЦК України, а отже порука вважається припиненою.

II. Рішенням районного суду від р. по справі № залишеним без змін ухвалою Апеляційного суду області від р. та ухвалою ВССУ від відмовлено у задоволенні позову до поручителя з наступних підстав:

- умова п. 3.1. договору поруки, що договір набуває чинності з дати його підписання і діє до остаточного виконання сторонами своїх зобов'язань за кредитним договором не встановлює строк поруки у розумінні ст. 252 ЦК України.

- приймаючи до уваги, що Банк пред'явив до поручителя письмову вимогу про дострокове повернення кредиту, яку отримано 06.10.2009 р. він, як кредитор, не звернувся до суду протягом 6 місяців після настання строку виконання основного зобов'язання – 23.08.2012 р., а пред'явив до поручителя позов до суду лише 16.12.2013 р. – через 15 місяців та 22 дня після настання строку виконання основного зобов'язання (стр. 4 ухвали Апеляційного суду обл.).

III. Ухвалою ВССУ від р. по справі № було скасовано рішення районного суду м. від р. справа № та рішення Апеляційного суду м. від р. в частині солідарного стягнення з поручителя на користь Банку заборгованості за Кредитним договором.

Таке рішення ВССУ ухвалене на підставі ч. 1, 2 ст. 252 та ч. 4 ст. 559 ЦК України виходячи з наступного:

- договором поруки не встановлено строку його дії, оскільки в п. 5.1. Договору поруки, термін дії визначається з моменту його підписання до повного погашення зобов'язань за Генеральним кредитним договором з урахуванням додаткових угод до нього, а це на думку суду, не відповідає ч. 1, 2 ст. 252 ЦК України;

- з огляду на не встановлення строку дії поруки, порука припинилась відповідно до ч. 4 ст. 559 ЦК України, оскільки кредитор не направив позов до суду про стягнення заборгованості з поручителя протягом 6 місяців від дня настання строку виконання основного зобов'язання.

Водночас, суди попередніх інстанцій задовольняючи позовні вимоги Банку до поручителя тлумачили ч. 4 ст. 559 ЦК України інакше, зазначаючи що шестимісячний строк є строком пред'явлення письмової вимоги, а не позову до суду. У разі пред'явлення вимоги на протязі шести місяців від дня закінчення основного зобов'язання, застосовується загальний строк позовної давності тривалістю в три роки.

Поряд з цим:

I. Рішенням Комінтернівського районного суду області від р. у справі № позовні вимоги Банку про солідарне стягнення заборгованості за Кредитним договором з позичальника та поручителя було задоволено в повному обсязі.

Строк повернення кредиту - до 30 березня 2018 р. Строк дії поруки згідно п. 3.1. Договору поруки встановлений до остаточного виконання Сторонами прийнятих на себе зобов'язань, передбачених кредитним договором.

Вимога про дострокове повернення кредиту була направлена позичальнику 01.10.2008 р., в наслідок чого строк погашення кредиту був змінений та встановлений новий - до 25.10.2008 р.

При цьому, Поручителю була відправлена вимога 20.02.2009 р., а позов до суду подано до поручителя 24.06.2011 р. тобто більш ніж через шість місяців від дня настання дострокового строку повного погашення кредиту але у межах трьохрічного строку позовної давності.

II. Рішенням районного суду міста від р. у справі № позовні вимоги Банку про солідарне стягнення заборгованості за Кредитним договором з позичальника та поручителя ТОВ було задоволено в повному обсязі.

Строк повернення кредиту - до 23 грудня 2014 р.

Строк дії поруки згідно п. 5.1. Договору поруки встановлений до повного погашення зобов'язань за кредитним договором з урахуванням додаткових угод до нього.

Вимога про дострокове повернення кредиту була направлена Позичальнику 15.07.2008 р. та вручена 23.07.2008 р., в наслідок чого строк погашення кредиту був змінений та встановлений новий - до 07.08.2008 р.

Поручителю вимога була відправлена 07.10.2008 р., а позов до поручителя подано 14.07.2010 р. тобто більш ніж через шість місяців від дня настання дострокового строку повного погашення кредиту але у межах трьохрічного строку позовної давності.

Судова практика за участю інших банків:

III. Ухвалою ВССУ від р. залишено без змін рішенням Апеляційного суду від р. яким стягнуто солідарно з Особа 3 та поручителя Особа 4 на користь ПАТ « » заборгованість за кредитним договором.

Строк повернення кредиту - до 27 листопада 2022 р.

Строк дії поруки згідно п. 1.1. Договору поруки встановлений до повного виконання зобов'язань боржника за кредитним договором.

При цьому, Поручитель отримав вимогу про дострокове повернення кредиту 27 травня 2009 р., а з позовом до суду банк звернувся тільки 19 квітня 2010 року, тобто більше ніж через шість місяців з моменту отримання поручителем письмової вимоги банку про дострокове повернення кредитних коштів.

Проте, ВССУ залишаючи в силі рішення Апеляційного суду про задоволення позову до поручителя виходив з того, що строк виконання основного зобов'язання, відповідно до положень ч. 4 ст. 559 ЦК України, за яким обліковується строк для пред'явлення вимоги до поручителя, ще не настав, оскільки такий строк настане з 27 листопада 2022 року.

IV. В ухвалі від р. колегія суддів Судової плати у цивільних справах Верховного суду України (далі - ВСУ) посилаючись на ст. 631 ЦК України згідно якої строком договору є час, протягом якого сторони можуть здійснити свої права і виконати свої обов'язки відповідно до договору, дійшла висновку, що договір поруки діє до повного виконання сторонами зобов'язання. А отже, кредитор має право пред'явити свої вимоги до поручителя протягом трьох років від дня коли він довідався про порушення свого права відповідно до ст. 261, 257 ЦК України.

V. У Постанові від р. № Вищий господарський суд України (далі - ВГСУ) стягнув заборгованість за кредитним договором в солідарному порядку з поручителя на підставі договору поруки зазначаючи, що в п. 12 Договору поруки сторони визначили, що строком припинення поруки за цим договором є повне виконання позичальником або поручителем своїх обов'язків, передбачених Кредитним договором.

VI. В ухвалі ВССУ від р. також зазначається, що встановлений ст. 559 ЦК України строк не є строком позовної давності, а стосується припинення поруки.

VII. ВГСУ в постанові від р. у справі № дійшов висновку, що у разі якщо строк дії поруки в договорі не встановлено, порука припиняється згідно ч. 4 ст. 559 ЦК України, якщо кредитор не направить вимогу у шестимісячний строк, або інший строк,

встановлений в договорі. Строк позовної давності згідно ст. 256, 257, ч.5 ст. 261 ЦК України в цьому випадку становить 3 роки.

VIII. У постанові ВСУ від 19.02.2013 р. у справі № 10/5014/1484/2012 наголошується на відмінності строку позовної давності встановленого в ст. 256 ЦК України від строку договору поруки з урахуванням ч. 4 ст. 559 та ч. 1 ст. 631 ЦК України, та зазначається, що строк дії договору і умови (підстави) його припинення визначається договором або законом, і він не є строком позовної давності, протягом якого особа може звернутися до суду за захистом свого порушеного права і який не може бути змінений за домовленістю сторін.

IX. Згідно окремої думки судді ВСУ Ю.Л. Сєніна у справі 6-125цс14 є помилковим висновок судової палати про те, що відповідно до ч. 4 ст. 559 ЦК України пред'явленням вимоги до поручителя є пред'явлення до нього позову. Термін «вимога» є більш широким, ніж «позов», ці поняття не є тотожними. Термін «вимога» вживається в різних нормах ЦК по-різному й має різне значення залежно від контексту. Порівнюючи положення норм закріплених в ч. 4 ст. 559 та ч. 1 ст. 555 ЦК України, Суддя зазначає, що законодавець припускає як звернення з вимогою до поручителя, так і пред'явлення позову до нього. Саме тому ст. 555 ЦК України встановлює різні права та обов'язки поручителя у разі пред'явлення до нього вимоги або позову. З огляду на це, пред'явлення вимоги, яка передбачена частиною четвертою ст. 559 ЦК України слід відрізнити від вимоги, яка називається «позов». Поручитель має отримати, відповідно основний боржник зобов'язаний пред'явити вимогу до поручителя, а вже після цього вирішувати питання щодо судового вирішення цього спору, оскільки сам факт отримання такої вимоги поручителем свідчатиме про те, що він повідомлений, і якщо він не буде добровільно виконувати свій обов'язок, це свідчатиме про порушення ним свого обов'язку.

Суддя, також, зазначає, що ЦК України не передбачає скороченого строку позовної давності для пред'явлення вимог до поручителя у разі невиконання кредитного зобов'язання боржником, якщо у договорі поруки не встановлено строк його дії.

Таким чином, вищенаведене свідчить про те, що судами цивільної та господарської юрисдикції неоднозначно застосовуються норми ч. 1, 2 ст. 252 та ч. 4 ст. 559 ЦК України.

ПОРУШЕНЕ ПРАВО БАНКУ:

Невірне граматичне тлумачення ст. 252 ЦК України, другого речення ч. 4 ст. 559 ЦК України порушує право Банку на:

- 1) вільне, на власний розсуд здійснення цивільного права на укладення договору, визначення його умов (ч. 1 ст. 12, ст. 626, ст. 627, ст. 628 ЦК України);
- 2) солідарне стягнення з поручителя заборгованості в межах строків, визначених договором (ст.ст. 251-254, ст. 530, ст. 631 ЦК України);
- 3) захист цивільних прав у разі їх порушення, невизнання, оспорювання в межах гарантованого законом строку позовної давності (ч. 1 ст. 15, ст. 257 ЦК України, ч. 1, ч. 5 ст. 55 Конституції України).

ПРАВИЛЬНЕ ТЛУМАЧЕННЯ:

- 1) **Вважаємо, що згідно ст. 252-254, ст. 631, ст. 530 ЦК України, умова договору поруки про строк його дії до повного виконання позичальником зобов'язань за кредитним договором є встановленням строку договору поруки.**

Невизнання цієї умови встановленням строку дії договору поруки у судовій практиці є наслідком застосування лише базового методу граматичного тлумачення ст. 252 ЦК України та нехтування іншими.

Водночас, при вирішенні спорів, Суди повинні користуватись всіма у сукупності прийомами тлумачення, зокрема: логічного тлумачення - з'ясування логічної структури правової норми, використання прийому аналогії, в тому числі застосування законів логіки; системного тлумачення - врахування зв'язку норми, що тлумачиться, з нормою, що розкриває зміст, значення слів або виразів, які використані у нормі, а також з врахуванням зв'язку між загальними і спеціальними нормами.

Розмежування «строку» на «строк» і «термін» є порівняно новим явищем в цивільному законодавстві, що недостатньо опрацьоване та узгоджене з іншими нормами цього кодексу, в тому числі ст. 253-255, 631, 530 ЦК України та ін.

Суди, посилаючись на ч. 1 ст. 252 ЦК України, вважають, що строк може визначатись тільки роками, місяцями, тижнями, днями або годинами, в той час як вже наступна норма ст. 253 ЦК України встановлює, що початок перебігу строку може починатись настанням події, з якою пов'язано його початок.

Водночас, на думку суддів, кінець строку не може визначатись вказівкою на подію, яка має неминуче настати оскільки це вже є «терміном» згідно ч. 2 ст. 252 ЦК України.

Виникає питання чому початок строку може визначатись подією з якою пов'язано його початок, тобто «терміном», а кінець строку - ні?

Подія, що має неминуче настати не є сама по собі одиницею вимірювання часу, вона є лише обставиною, що настає конкретного дня і вказує на факт початку або закінчення перебігу строку. Тобто, фактично, поняття «терміну», як події, є мірою визначення строку, те чим визначається строк, і відповідно його складовою частиною.

Навіть виходячи з методу граматичного тлумачення самої назви Глави 18 «Визначення та обчислення строків» Розділу V ЦК України, законодавець передбачив, що всі норми, що входять до цієї глави, регулюють питання визначення строку.

Таким чином, якщо в договорі строк його дії закінчується подією повного виконання зобов'язань за кредитним договором, то строк є встановленим і договір діє з моменту укладення і до дня повного виконання зобов'язань.

Наведене підтверджується іншими нормами законодавства.

Так, ст. 530 ЦК України встановлює «строк (термін) виконання зобов'язання». Згідно абз. 2 ч. 1 цієї статті «Зобов'язання, **строк (термін) виконання якого визначений вказівкою на подію, яка неминуче має настати**, підлягає виконанню з настанням цієї події».

В даному випадку строк виконання зобов'язання знову ж таки визначається «терміном» з урахуванням положень ч. 2 ст. 252 ЦК України, а саме вказівкою на подію, яка має неминуче настати.

В ст. 68 ЦПК України усунута дана прогалина, та зазначено, що строки, встановлені законом або судом, обчислюються роками, місяцями і днями, а також можуть визначатися вказівкою на подію, яка повинна неминуче настати.

Виходячи з наведеного, розмежування строку на строк і термін є надуманим і причиною плутанини в нормах ЦК України. Тому, на думку Банку, ч. 1 ст. 252 ЦК України повинна бути доповнена словами «подією, з якою пов'язано його початок або закінчення».

Також, слід звернути увагу, що Суди вважають, що якщо в договорі визначено термін дії договору, то строк не є визначеним.

При цьому суди застосовують норму другого речення ч. 4 ст. 559 ЦК України, якщо строк поруки не встановлено, і вважають поруку припиненою, якщо кредитор не направить вимогу протягом 6 місяців від дня настання строку виконання основного зобов'язання та не звернеться до суду в цей же строк.

В кредитних договорах строк дії основного зобов'язання завжди встановлюється конкретною календарною датою, тобто терміном, в розумінні ч.2 ст.252 ЦК України, коли кошти повинні бути повернені Банку.

Таким чином, з однієї сторони суди у випадку якщо строк є терміном, визначеним подією, що має неминуче настати, повним виконанням зобов'язання, вважають, строк не встановленим.

З іншої сторони, якщо строк є терміном, визначеним календарною датою, то суди вважають що строк є встановленим і від нього відраховують 6 місяців направлення вимоги.

Важливо зауважити, що в основі інституту поруки лежить взаємозв'язок між боржником і поручителем, їх взаємозалежність, тому встановлення сторонами договору поруки строку поруки до повного виконання позичальником зобов'язання перед кредитором або до повного виконання поручителем взятих на себе зобов'язань відповідає суті інституту поруки згідно норм ЦК України.

Так, відповідно до ч. 1 ст. 631 ЦК України строком договору є час, протягом якого сторони можуть здійснити свої права і виконати свої обов'язки відповідно до договору.

Кредитні зобов'язання завжди мають строк виконання, після спливу якого борг повинен бути погашений. Водночас, відповідно до ст. 599 ЦК України, зобов'язання припиняється виконанням, проведеним належним чином. Тобто навіть після спливу строку виконання зобов'язання воно не припиняється.

Відповідно до ч. 4 ст. 559 ЦК України порука припиняється після закінчення строку, встановленого в договорі поруки.

Згідно ст. 554 ЦК України, у разі порушення боржником зобов'язання, забезпеченого порукою, боржник і поручитель відповідають перед кредитором як солідарні боржники.

Відповідно до абз. 2 ч. 2, ч. 4 ст. 543 ЦК України солідарні боржники залишаються зобов'язаними доти, доки їхній обов'язок не буде виконаний у повному обсязі. Виконання солідарного обов'язку у повному обсязі одним із боржників припиняє обов'язок решти солідарних боржників перед кредитором.

Відповідно до ч. 1 ст. 559 ЦК України порука припиняється з припиненням забезпеченого нею зобов'язання.

Таким чином, встановлюючи в договорі поруки строк його дії до повного виконання зобов'язань за кредитним договором, Банк прив'язується не до конкретної календарної дати/дня, а до часу виконання зобов'язань позичальником, дії якого кредитор не може передбачити на майбутнє. Якщо ж визначити строк поруки протягом конкретного періоду, ми не зможемо реалізувати вищенаведені норми абз. 2 ч. 2,

ч. 4 ст. 543, ч. 1 ст. 559 ЦК України, вони фактично будуть не діяти, оскільки у випадку встановлення чіткої дати припинення поруки, порука може припинитись, коли зобов'язання не буде виконане.

2) На підставі висновку про не встановлення строку дії поруки, суди надають тлумачення другому реченню ч. 4 ст. 559 ЦК України говорячи про те, що «Пред'явленням вимоги до поручителя є як направлення/вручення йому вимоги про погашення боргу (залежно від умов договору), так і пред'явлення до нього позову. При цьому, в разі пред'явлення вимоги до поручителя кредитор може звернутися до суду протягом шести місяців від дня настання строку виконання основного зобов'язання».

Проте, таке роз'яснення не відповідає ч. 4 ст. 559, оскільки в ній йдеться про направлення не позову, а виключно вимоги Поручителю на протязі 6 місяців.

Правильним тлумаченням ч. 4 ст. 559 ЦК України у разі дійсного не встановлення строку дії поруки є обов'язок кредитора направити письмову вимогу, а не позов поручителю протягом 6 місяців, або іншого строку встановленого в договорі поруки, від дня настання строку виконання основного зобов'язання, в наслідок чого порука не припиняється, а кредитор має право звернутися до суду протягом загального строку позовної давності тривалістю у три роки.

Відповідно до ст. 257 ЦК України загальна позовна давність встановлюється тривалістю у три роки.

Згідно ч. 1 ст. 258 ЦК України для окремих видів вимог законом може встановлюватися спеціальна позовна давність: скорочена або більш тривала порівняно із загальною позовною давністю.

Для поруки законом не встановлена скорочена або більш тривала позовна давність, тому має застосовуватись загальний строк позовної давності у три роки.

Підтвердженням того, що друге речення ч. 4 ст. 559 ЦК України не встановлює скорочений строк позовної давності є норми ч. 5 ст. 261 ЦК України.

Згідно ч. 5 ст. 261 ЦК України за зобов'язаннями з визначеним строком виконання перебіг позовної давності починається зі спливом строку виконання. За зобов'язаннями, строк виконання яких не визначений або визначений моментом вимоги, перебіг позовної давності починається від дня, коли у кредитора виникає право пред'явити вимогу про виконання зобов'язання. Якщо боржникові надається пільговий строк для виконання такої вимоги, перебіг позовної давності починається зі спливом цього строку.

Отже, у разі, якщо строк поруки не встановлено, Кредитор має право направити вимогу поручителю протягом шести місяців від дня настання строку виконання основного зобов'язання, а позов подати протягом 3 років від дня, коли у кредитора виникло право пред'явити вимогу про виконання зобов'язання.

Проте, Суди надаючи тлумачення ч. 4 ст. 559 ЦК України, прирівнюють «вимогу» з «позовом до суду», а «строк пред'явлення вимоги» зі «строком позовної давності».

Але це є помилкове створення нової норми права, адже в даній статті встановлюється не скорочений строк «позовної давності», а підстави припинення поруки і визначено строк для пред'явлення вимоги, а не подання позову.

Тобто, у разі якщо строк поруки не встановлено та пред'явлена вимога, порука не припиняється, а отже, може бути подальше стягнення зобов'язань за договором протягом загального строку позовної давності тривалістю у три роки відповідно до ст. 257 ЦК України.

Крім того, у главі 3 ЦК України під назвою «Захист цивільних прав та інтересів» надається ряд заходів, якими особа може скористатися для захисту своїх прав та інтересів, до яких належать, зокрема, захист судом, президентом України, органами державної влади, нотаріусом та самозахист.

Направлення Кредитором вимоги боржнику/поручителю є реалізацією права на самозахист цивільних прав встановлене ст. 19 ЦК України, відповідно до якої особа має право на самозахист свого цивільного права та права іншої особи від порушень і протиправних посягань.

При цьому, захист інтересів судом та самозахист регулюються різними статтями ЦК України, що є свідченням відмінності звернення з позовом до суду від направлення вимоги Кредитором боржнику.

Відповідно до ст. 20 ЦК України, право на захист особа здійснює на свій розсуд.

Отже, Кредитор має право вибору чи одразу звертатись до суду, чи спочатку скористатись своїм правом на самозахист та звернутись до боржника з вимогою про усунення порушень з метою досудового врегулювання, адже добровільне виконання зобов'язання не виключено.

Слід зазначити, що виходячи зі змісту законодавства, поняття «вимога» має широкий та вузький зміст в правових інститутах позики, кредиту, поруки, що підтверджується змістом норм законодавства, якими вони врегульовані.

В широкому розумінні вимога включає в себе всі можливі вимоги кредитора до боржника та поручителя за кредитним договором.

У вузькому - вимога вживається для визначення письмового повідомлення, яке надсилається кредитором боржнику з метою закликання до виконання зобов'язань за кредитним договором та повідомлення про наслідки такого невиконання, а саме, дострокове стягнення заборгованості та звернення стягнення на заставне майно тощо.

Зокрема, відповідно до абз. 2 ч. 1 ст. 1049 ЦК України якщо договором не встановлений строк повернення позики або цей строк визначений моментом пред'явлення вимоги, позика має бути повернена позичальником протягом тридцяти днів від дня пред'явлення позикодавцем вимоги про це, якщо інше не встановлено договором.

Відповідно до ст. 35 ЗУ «Про іпотеку» у разі порушення основного зобов'язання та/або умов іпотечного договору іпотекодержатель надсилає іпотекодавцю та боржнику, якщо він є відмінним від іпотекодавця, письмову вимогу про усунення порушення. В цьому документі зазначається стислий зміст порушених зобов'язань, вимога про виконання порушеного зобов'язання у не менш ніж тридцятиденний строк та попередження про звернення стягнення на предмет іпотеки у разі невиконання цієї вимоги. Положення частини першої цієї статті не є перешкодою для реалізації права іпотекодержателя звернутись у будь-який час за захистом своїх порушених прав до суду у встановленому законом порядку.

При цьому, вимога є передумовою звернення особи з позовом до суду, але в такому разі, в законодавстві застосовується поняття «позов» а не «вимога».

Так, відповідно до ч. 1 ст. 555 ЦК України, у разі одержання вимоги кредитора поручитель зобов'язаний повідомити про це боржника, а в разі пред'явлення до нього позову - подати клопотання про залучення боржника до участі у справі.

Аналогічне застосування цих двох понять «вимога» і «позов» наведене і в ч. 4 ст. 559 ЦК України, в якій «вимога» застосовується саме у вузькому розумінні, як направлення письмового повідомлення поручителю з кредиторськими вимогами сплатити борг за боржника, зокрема в другому реченні статті йдеться, що: «У разі, якщо такий строк не встановлено, порука припиняється, якщо кредитор протягом шести місяців від дня настання строку виконання основного зобов'язання не пред'явить вимоги до поручителя». При цьому, далі у третьому реченні статті, для позначення позову до суду, вживається поняття «позов», а саме: «Якщо строк основного зобов'язання не встановлений або встановлений моментом пред'явлення вимоги, порука припиняється, якщо кредитор не пред'явить позову до поручителя протягом одного року від дня укладення договору поруки».

Отже, у ч. 4 ст. 559 ЦК України йдеться виключно про припинення поруки у разі не направлення протягом шести місяців вимоги, а не позову. Якщо така вимога направлена, порука не припиняється. Таким чином, для звернення до суду Кредитор повинен керуватися нормами глави 19 ЦК позовна давність.

Підсумовуючи наведене, правові норми, закріплені в ст. 251-252, з урахуванням ст. 253-254, 631, 530, та ч. 4 ст. 559 ЦК України, виходячи з положень ч. 1 ст. 555, абз. 2 ч. 1 ст. 1049, ст. 15-20, ч. 1 ст. 258, абз. 2 ч. 5 ст. 261 ЦК України, потребують глибокого дослідження Конституційним судом України з метою надання їх офіційного тлумачення, що забезпечить справедливе вирішення справ у подальшій судовій практиці.

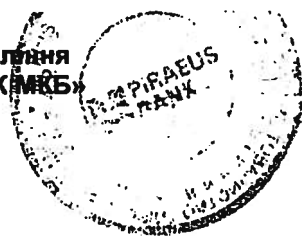
Враховуючи вищевикладене, на підставі ст. 42, 43, 69, 94 ЗУ «Про Конституційний суд України»,

ПРОСИМО:

- 1) Надати офіційне тлумачення ст. 251-252 Глави 18 «Визначення та обчислення строків» Цивільного кодексу України щодо визначення строку, початку або закінчення його перебігу, вказівкою на подію, яка повинна неминуче настати, відповідно, визнання положення договору поруки про строк його дії до повного виконання позичальником або поручителем зобов'язань за кредитним договором таким, що встановлює строк дії договору поруки.
- 2) Надати офіційне тлумачення другому реченню ч. 4 ст. 559 Цивільного кодексу України щодо обов'язку кредитора, у разі не встановлення строку дії поруки, направити письмову вимогу, а не позов поручителю протягом 6 місяців, або іншого строку встановленого в договорі поруки, від дня настання строку виконання основного зобов'язання, в наслідок чого порука не припиняється, а кредитор має право звернутися до суду протягом загального строку позовної давності тривалістю у три роки.

Додатки:

**В.о. Голови Правління
АТ «ПІРЕУС БАНК МБ»**

В.П. Коваль